

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทั้งหมดต้องทำความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ และพ่อจะปลดปล่อยลูกจากบาปทั้งหมด
- คำถาม:** สถานที่สำหรับทุกคนที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือสถานที่ใด นัยสำคัญของอะไรที่ทั้งโลกจะรับรู้?
- คำตอบ:** ดินแดนอาบูคือสถานที่ที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ซ้ำๆคำว่า “บราห์มา กุมารี” ลูกสามารถเขียนบนกระดานในวงเล็บว่า (“นี่คือสถานที่จาริกแสวงบุญที่สูงส่งที่สุด”) ทุกคนในทั้งโลกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่นี่ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้เป็นพ่อและอดัม (บราห์มา) นั่งที่นั่นและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน อดัมหมายถึงมนุษย์ ท่านไม่ใช่เทพและไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้

โอม ซานติ ดับเบิล โอม ซานติเพราะหนึ่งนั้นมาจากพ่อและอีกหนึ่งมาจากดาด้า, มีทั้งสองดวงวิญญาณ ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุดและผู้นี้คือดวงวิญญาณ ผู้นี้ได้ให้เป้าหมายแก่ลูก: พ่อคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ผู้นี้ก็พูดเหมือนกันเช่นกัน พ่อพูด “โอม ซานติ” และผู้นี้ก็พูด “โอม ซานติ” เช่นกัน ลูกๆ ก็พูด “โอม ซานติ” เช่นกัน นั่นคือเราคือดวงวิญญาณ, ผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ที่เราต้องนั่งแยกห่างจากกัน, ไม่สัมผัสหรือแตะต้องกันและกัน ลูกต้องไม่สัมผัสกับผู้ที่ลูกกำลังนั่งถัดจากเขา เพราะมีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในสถานะและโยคะของแต่ละคน บางคนอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างดีมาก และบางคนก็ไม่มี การจดจำระลึกถึงเลย ดังนั้นผู้ที่ไม่มี การจดจำระลึกถึงใดๆเลยคือดวงวิญญาณบาปที่ตโมประธาน ในขณะที่ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงคือดวงวิญญาณบุญที่สโตประธาน มีความแตกต่างอย่างมาก แม้ว่าลูกอาจจะอยู่ด้วยกันที่บ้าน ก็มีความแตกต่าง เหตุนี้เองจึงมีชื่อที่เป็นเช่นปีศาจในภักด์ที่ใต้มีการจดจำมา สิ่งนั้นหมายถึงเวลานี้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ: เหล่านี้คือกิจกรรมที่สูงส่งที่ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในยุคทอง ลูกจะลืมทุกสิ่ง เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูก ลูกจะลืมสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ในยุคทอง จากนั้นในยุคทองแดงพวกเขาเขียนคัมภีร์และพยายามที่จะสอนราชา โยคะ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถสอนราชา โยคะได้ เมื่อพ่อมาที่นี่เป็นการส่วนตัวเท่านั้นที่พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างไร และแล้วหลังจาก 5000 ปี, ท่านก็จะพูดสิ่งเดียวกันอีกครั้ง: ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวาน ไม่มีมนุษย์คนไหนจะสามารถพูดเช่นนี้กับมนุษย์ได้และไม่สามารถมีเทพคนไหนที่พูดเช่นนี้กับเทพได้ มีเพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่พูดเช่นนี้กับลูกๆทางจิต เมื่อลูกได้เล่นบทบาทของลูกแล้ว ลูกก็จะเล่นบทบาทของลูกอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เพราะลูกจะลงบันไดมา เวลานั้นลูกมีความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่านั่นคือดินแดนแห่งความสงบ นั่นคืออาณาเขตสูงสุด เราดวงวิญญาณของศาสนาที่แตกต่างกันทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นตามลำดับกันไปในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกสามารถดูว่าดวงดาวอยู่ที่นั่นได้อย่างไร ลูกไม่สามารถเห็นสิ่งอื่นใดที่นั่น ไม่มีสิ่งอื่นใดเบื่องบนนั้น มีเพียงธาตุบราห์ม ที่นี้ลูกกำลังยืนอยู่บนโลก นี่คือนามของการกระทำ ลูกมาที่นี่นำร่างกายมาใช้และแสดงการกระทำ พ่อได้อธิบายแล้วว่า เมื่อลูกได้รับมรดกจากพ่อ การกระทำของลูกก็เป็นกลางถึง 21 ชาติเกิด เพราะไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของพระเจ้าที่เวลานี้พระเจ้ากำลังก่อตั้ง ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆว่า จดจำชีพบาบาและลูกจะสามารถกลายเป็นนายของสวรรค์ ชีพบาบาก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นจงจดจำชีพบาบาและดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่นใดจงจดจำดินแดนแห่งความสงบแล้วลูกจะจดจำวงจรด้วยเช่นกัน ลูกๆลืมสิ่งนี้และดังนั้นลูกต้องถูกเตือนครั้งแล้วครั้งเล่า โอ้ ลูกที่สุดแสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ท่านสัญญาว่าหากลูกอยู่ในการการจดจำระลึกถึง พ่อจะปลดปล่อยลูกจากบาปของลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจของโลก ท่านรู้ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ท่านรู้เกี่ยวกับพระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมด และเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า ไม่มีสาระใดๆในสิ่งเหล่านั้น ไม่มีสาระใดๆในกิตะเช่นกัน แม้ว่าจะมีเพชรพลอยของทุกคัมภีร์, เป็นแม่และพ่อ และที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆของกิตะก็ตาม ในท่านเองเดียวกันอันดับแรกมีประชาบิดาบราห์มาและที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ประชาบิดาบราห์มาถูกเรียกว่าอดัมซึ่งเป็นมนุษย์คนแรก อดัมหมายถึงมนุษย์ (aadmi) ท่านคือมนุษย์และดังนั้นท่านไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ อดัมคือมนุษย์คนแรก ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกบราห์มา, อดัม, เทพ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆว่าอดัมหมายถึงมนุษย์ เขาไม่ได้เป็นทั้งเทพและพระเจ้า ลักษณะและนารายณ์นั่นคือเทพ มีความ

เป็นเทพในสวรรค์ นั่นคือโลกใหม่ นั่นคือสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งมหัศจรรย์ของมายา สิ่งมหัศจรรย์ของมายาเกิดขึ้นหลังจากที่ยุคทองแดงได้เริ่มขึ้น สิ่งมหัศจรรย์ของพระเจ้าคือสวรรค์ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในเวลานี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ไม่มีใครรู้ถึงคุณค่าของวัดดิลวาลา ผู้คนไปจาริกแสวงบุญและนั่นคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ดีที่สุด ลูกเขียนว่า “บราห์มา กุมารี อิศวริยา วิสวา วิททยาลายา, ภูเขาอาบู” (Brahma Kumaris Ishwariya Vishwa Vidhyalaya, Mt.Abu) ดังนั้นลูกควรเขียนในวงเล็บด้วยเช่นกันว่า “(สถานที่จาริกแสวงบุญที่สูงส่งที่สุด)” เพราะลูกรู้ว่าเป็นที่นี้ที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ดังนั้นคนที่ถือคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ดังนั้นเช่นกันสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออาบู และแล้วเมื่อผู้คนอ่านสิ่งนี้ก็จะถึงความสนใจของเขา นี่คือนสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสถานที่จาริกแสวงบุญทั้งหมดในโลก ที่ซึ่งพ่อนั่งและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน มีสถานที่จาริกแสวงบุญอยู่มากมายหลายแห่ง พวกเขาแม้กระทั่งคิดว่าสถานที่ซึ่งเป็นอนุสรณ์ของคานธีเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญ ทุกคนไปที่นั่นและให้ดอกไม้ ฯลฯ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกรู้สิ่งนี้และดังนั้นขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกควรมีความสุขอย่างมากในหัวใจของลูก เรากำลังก่อตั้งสวรรค์ เวลานี้พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ การศึกษานั้นง่ายมาก ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆเลยสำหรับลูก มาม่าของลูกต้องเสียค่าใช้จ่ายแม้แต่หนึ่งสตางค์หรือไม่? เธอศึกษาเล่าเรียนโดยที่ไม่ได้เสียแม้แต่หนึ่งสตางค์และกลายเป็นผู้ฉลาดอย่างยิ่งซึ่งเธอประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่ง เธอได้กลายเป็นราชาโยคีนี้ ไม่มีใครเหมือนมามาที่ปรากฏตัวขึ้น ดุสทิพหนึ่งทีนี้และสอนลูกๆดวงวิญญาณเท่านั้น เป็นดวงวิญญาณที่จะได้รับอาณาจักร เป็นดวงวิญญาณที่ได้สูญเสียอาณาจักร ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กทำงานอย่างมากมาย งานที่เลวร้ายที่สุดคือการชกมวยในกิเลส ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กมีพลังอย่างมาก เขาปกครองทั้งโลก ดวงวิญญาณเทพนั้นมีพลังอย่างมาก แต่ละศาสนามีพลังกำลังของตนเอง ศาสนาคริสต์มีพลังกำลังอย่างมาก เมื่อดวงวิญญาณมีพลังกำลัง เขาก็แสดงการกระทำผ่านร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่มาที่นี้และแสดงการกระทำในสนามของการกระทำนี้ ไม่มีการทำกิจกรรมที่เลวร้ายใดๆที่นี้ ดวงวิญญาณไปสู่หนทางแห่งบาปเมื่อเป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนพูดว่ากิเลสคงอยู่ตลอดเวลา ลูกสามารถอธิบายได้ว่าไม่มีอาณาจักรของราวันที่นี้ ดังนั้นจะมีกิเลสที่นี้ได้อย่างไร? ที่นี้มีเพียงพลังโยคะ ราชาโยคะของบาร์ตเป็นที่รู้จักกันดี ผู้คนมากมายต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งนี้ แต่มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถสอนได้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนได้ ตัวอย่างเช่น มหาฤๅษีก็เคยทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะสอนโยคะ อย่างไรก็ตามโลกไม่รู้ว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับหะฐะโยคีที่จะสอนราชาโยคะ ผู้คนมากมายไปหาชิมญานันดา หากเขาพูดแม้เพียงครั้งเดียวว่าไม่มีใครนอกจากบีเคสามารถสอนราชาโยคะ โบราณของบาร์ตได้อย่างแท้จริงและนั่นก็เพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตามนั่นไม่ได้เป็นกฎที่เสียงนั้นจะกระจายไปในเวลานี้ ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากและก็มีค่ายกของลูกด้วยเช่นกัน ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะพูดว่า โอ้ พระผู้, โอ้ ชีพบาบา กิจกรรมที่สูงส่งของลูกนั้นมหัศจรรย์! เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากลูกคิดว่าพ่อเป็นพ่อสูงสุด, ครูสูงสุดและสัจครูสูงสุด ที่นี้เช่นกันมีผู้คนมากมายที่ในขณะที่กำลังก้าวไปนั้นก็ถูกก่อกวนโดยมายา และดังนั้นพวกเขาจึงสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก นี่คือนสนามรบและมายาก็สร้างอุปสรรคมากมายในสนามรบ ผู้คนเหล่านั้นกำลังทำการเตรียมการเพื่อการทำลายล้าง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่นี้เพื่อเอาชนะกิเลสทั้งห้า ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อชัยชนะในขณะที่พวกเขากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อการทำลายล้าง งานทั้งสองจะสำเร็จเสร็จสิ้นในเวลาเดียวกัน ยังคงมีเวลา อาณาจักรของเรายังไม่ได้มีการก่อตั้งขึ้น ราชาและปวงประชาทั้งหมดยังคงต้องมีการสร้างขึ้น ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจรร อย่างก็ตามไม่มีใครได้รับการหลุดพ้น แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้รับการหลุดพ้นแล้วก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าเขาไปที่ไหนเมื่อเขาได้ตายไป พวกเขาเฝ้าแต่พูดเท็จต่อไปในลักษณะนั้น ลูกรู้ว่าผู้ที่ละร่างของเขาคือใช้อีกร่างหนึ่งอย่างแน่นอน พวกเขาไม่สามารถบรรลุถึงการหลุดพ้นตลอดไปได้ ไม่ใช่ว่าพ่อจะหลอมรวมเข้ากับน้ำ พ่อพูดว่า คัมภีร์ ฯลฯ เหล่านั้นทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆฟังพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกกินฮาลาที่ร้อนๆ ใครที่กินฮาลาที่ร้อนที่สุด (บราห์มา) ผู้นั้นนั่งถัดไปจากท่าน เขาได้ยินทุกสิ่งในทันทีและดูดซับสิ่งนั้น และแล้วเขาก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้คนมีนิมิตของผู้นี้ในสวรรค์และในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่นี้เช่นกันผู้คนเห็นเขาด้วยดวงตาทางร่าง พ่อสอนทุกคนแต่ก็ต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับการจดจำระลึกถึง เช่นที่ลูกพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นผู้นี้ก็พบว่าเป็นสิ่งยากเช่นเดียวกัน ไม่มีเรื่องของความเมตตา ฯลฯ ในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อได้ยิมร่างนี้มาใช้และพ่อจะชำระสะสางบัญชีนั้น อย่างไรก็ตามผู้นี้ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน พ่อเข้าใจว่าท่านนั่งถัดจากพ่อ พ่อ(บราห์มาบาบา)กำลังจดจำพ่อ(ชีพบาบา) แต่แล้วพ่อก็ลืมท่าน ผู้นี้ต้องทำความเพียรพยายามมากที่สุด มายาทดสอบมหาวิระที่แข็งแกร่งที่อยู่ในสนามรบ มีตัวอย่างของหนูมานที่เป็นมหาวิระ ยิ่งลูกแข็งแกร่งมากเท่าไรมายาก็จะทดสอบลูกมากเท่านั้น และพายุก็จะมามากขึ้นเท่าตามนั้น ลูกๆ เขียนว่า บาบาส สิ่งนี้สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับลูก บาบาสพูดว่า ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้น บาบาส

อธิบายแก่ลูกทุกวัน จงอยู่อย่างระมัดระวัง! ลูกเขียนว่า มายานำพายุมากมายนาน บางคนก็มีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาไม่ได้บอกสิ่งใดแก่บาบา เวลานี้ลูกกำลังกลับมาด้วยความฉลาดอย่างมาก เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์เขาก็จะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ และแล้วดวงวิญญาณก็เปล่งประกายอย่างมาก ก่อนอื่นใดเป็นผู้ที่ยากจนที่รับความรู้นี้ พ่อได้รับการจดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจนด้วยเช่นกัน ผู้อื่นทั้งหมดนั้นมาภายหลัง ลูกเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะกลายเป็นพี่น้องกัน จนกว่าพวกเขาจะกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกๆของประชาบิดาบรรพบุรุษคือพี่น้องหญิงชาย เวลานี้พ่ออธิบายว่า จงพิจารณาว่าเป็นพี่น้องชาย นี่คือการสัมผัสครั้งสุดท้าย และจากนั้นลูกจะขึ้นไปเบื้องบนและพบกับพี่น้องชายของลูก และแล้วการสัมผัสใหม่จะเริ่มขึ้นในยุคทอง ที่นั่นจะไม่มีญาติพี่น้องมากมายเช่นน้องชายหรือพี่ชาย, ลูก ฯลฯ ที่นั่นมีความสัมพันธ์น้อยมาก ต่อมาความสัมพันธ์ต่างๆก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เวลานี้พ่อพูดว่า อย่าได้แม้แต่คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชาย แต่เป็นเพียงพี่น้องชายเท่านั้น ลูกต้องไปอยู่เหนือรูปและนามด้วยเช่นกัน พ่อสอนลูกๆ พี่น้องชาย (ดวงวิญญาณ) เท่านั้น เมื่อประชาบิดาบรรพบุรุษมาอยู่ที่นั่นที่ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ภาระของพ่อเป็นเพียงแค่เด็ก เขาจะสามารถทำให้ลูกทั้งหมดกลายเป็นพี่น้องชายได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ไม่มีการกล่าวถึงในกิตะ ความรู้ที่พิเศษสุดอย่างแท้จริง ทุกสิ่งถูกกำหนดไว้แล้วในละครบทบาทของหนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกับบทบาทของวินาทีถัดไปได้ หลายเดือน, หลายวัน, หลายชั่วโมงผ่านไป และแล้วอีก 5,000 ปีต่อมา สิ่งเหล่านั้นก็จะผ่านไปในการทำงานเดียวกัน ผู้ที่มีสติปัญญาเล็กน้อยไม่สามารถซึมซับได้มากนัก เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย พ่อพูดว่า พ่อมาเมื่อเป็นยุคบรรจบพบกัน ลูกเคยเป็นเทพ ลูกรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ไม่ใช่อาณาจักรของพวกเขาอีกต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้เป็นช่วงเวลาสุดท้ายและลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงนำสติปัญญาของลูกออกจากรูปและนามของใครก็ตาม ผิดแผกส่วนกันว่า เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องชาย อย่าได้มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง

2. มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสภาพและโยคะของแต่ละคน ดังนั้นให้ห่างแยกห่างจากกัน อย่าได้แตะต้องกันและกัน เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจงทำความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง และอุทิศความอ่อนแอหลักๆ ของลูกด้วยความรักที่มีต่อพ่อ บัพดาตาเห็นว่า จนถึงตอนนี้ลูกส่วนใหญ่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ของกิเลสทั้งห้า ดวงวิญญาณที่รู้แจ้งบางครั้งมีความหยิ่งยะโสเกี่ยวกับคุณธรรมและคุณสมบัติพิเศษของเขา ลูกแต่ละคนรู้เกี่ยวกับความอ่อนแอหลักหรือสันสการ์หลักของตนเอง ดังนั้น การอุทิศความอ่อนแอด้วยความรักที่มีต่อพ่อเป็นข้อพิสูจน์ของความรัก ดวงวิญญาณที่มีความรักและสามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีจะอุทิศความคิดไร้ประโยชน์ของพวกเขาเนื่องจากความรักที่มีต่อพ่อ

คติพจน์: อยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของความเคารพตนเองและการให้ความนับถือกับทุกคน และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าต่อการได้รับความเคารพ

***** โอม ชานติ *****